

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/229/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816201458
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8816201458.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: B. R., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXXX/XX, L. nad B., o zaplatenie 1836,09 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, zo dňa 19.10.2016 č. k. 7C/32/2016-39 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o splatnosti istiny 1.836,09 eur s prísl. a vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.836,09 eur s prísl., s tým, že sa mu to všetko povoľuje splácať v mesačných splátkach po 40,- eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 25.dňa toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 70 %.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že medzi stranami sporu bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si svoju povinnosť neplnil, žalobca listom z 29.10.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a žiadal žalovaného, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 8.11.2015. Ustálil, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou. Poukázal na § 53 nasl. Občianskeho zákonníka. Zistil, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 2.000,- eur, žalovaný si neplnil svoje povinnosti, a preto žalobca oznámil žalovanému predčasné splatenie úveru. Žalovaný na úver uhradil celkovo 1.040,04 eur s tým, že žalobca sumu 876,13 eur započítal na úroky z úveru do zosplatenia, na ktoré mal podľa súdu prvej inštancie nárok a sumu 163,91 eur na istinu. Nárok žalobcu na zaplatenie istiny úveru v sume 1.836,09 eur tak súd prvej inštancie považoval za odôvodnený a preukázaný, preto žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy. Súd prvej inštancie sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru v rozsahu 19,9 % ročne. Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru v apríli 2013 predstavovala 10,19 % ročne. Dohodnutý ročný úrok z úveru značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Dohodu o výške úroku považoval za primeranú a v súlade s dobrými mravmi. Keďže však žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ale len na úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené zaviazal žalovaného na zaplatenie vyčísleného úroku z úveru, ktorý vznikol z neuhradených splátok do splatnosti úveru vo výške 96,87 eur a vo zvyšnej časti úrok vo výške 19,9 % ročne z nezaplatenej istiny od 30.10.2015 do zaplatenia zamietol. Rozhodol o príslušenstve tejto pohľadávky, a teda úroku z omeškania, ako aj o náhrade trov konania strán s tým, že s ohľadom na dosiahnutý úspech vo veci má

žalobca nárok na náhradu trov konania v pomere 70 %. Pokiaľ ide o splácanie priznanej istiny úveru z nezaplateného úveru s prísl., súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný je nezamestnaný, má síce občas brigádnickú prácu, dosahuje z nej príjem iba do 100,- eur.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o splatnosti priznanej istiny s prísl., podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok zmeniť tak, aby žalovanému bola uložená povinnosť uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnil si nárok na náhradu vzniknutých trov konania. Žalobca považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a má za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd o časti konania, ktorou povolil žalovanému splácať dlh neodôvodnil len tým, že tak rozhodol vzhľadom na pomery žalovaného. Žalovaný vypovedal, že je nezamestnaný, má príjem 100,- eur, má 2-ročnú dcéru. Nie je zrejmé, akým spôsobom tieto tvrdenia žalovaného súd skúmal. Rozhodnutie v tejto časti nie je náležite odôvodnené. Žalobca má za to, že nie je možné považovať súdne rozhodnutie za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak súd priznáva plnenie v splátkach, však svoj názor nepodloží náležitou právnou argumentáciou a vykonaným dokazovaním. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pre posúdenie vymožiteľnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery. V zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, a teda vo výroku o splatnosti istiny a v súvisiacom výroku o trovách konania v zmysle zásad vyjadrených v § 379, § 380, § 381 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

6. Podľa § 232 ods. 1 - 3 C.s.p., vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.

Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

7. Citované zákonné ustanovenie upravuje všeobecnú lehotu na plnenie, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Táto lehota platí aj v tých prípadoch, keď ide o výrok na plnenie a súd vo výroku rozsudku neurčil lehotu na plnenie. Ak má súd za to, že v prejednávanom prípade je na mieste určiť na plnenie dlhšiu lehotu, alebo určiť, že plnenie má uskutočniť v splátkach, musí byť takéto rozhodnutie podložené zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré presvedčivo zdôvodnia záver, že vzhľadom na povahu prejednáwanej veci, na povinný nárok a osobné pomery strán sporu je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než 3 dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť aj v splátkach.

8. Ako je zrejmé z obsahu spisu, súd prvej inštancie vykonal v priebehu konania výsluch žalovaného ako účastníka konania na pojednávaní dňa 23.9.2016. Žalovaný pri svojej výpovedi v zásade nespochybňoval nárok žalobcu vyplývajúci z uzatvorenej zmluvy o úvere, avšak v súvislosti s uhrádzaním dlhu poukázal na svoju nepriaznivú osobnú a majetkovú situáciu. Žalovaný potvrdil, že od októbra roku 2015 je bez zamestnania, žije v domácnosti svojich rodičov, ktorým musí sčasti prispievať na chod domácnosti. Občas brigádnicky pracuje s príjmom do 100,- eur. Je ženatý, s manželkou je však v rozvodovom konaní a má vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére. Táto sociálna, finančná a majetková situácia žalovaného je nepochybne dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie opodstatnene umožnil žalovanému vzniknutý dlh z úveru vykonať v splátkach, a to po 40,- eur mesačne. Je potrebné zdôrazniť, že tieto okolnosti súd prvej inštancie zistil v konaní realizovaním výsluchu žalovaného ako účastníka konania (§ 195 C.s.p.), ktorý je zároveň jedným z dôkazných prostriedkov (§ 187 ods. 1, 2 C.s.p.).

9. Za tejto situácie odvolací súd rozsudok vo výrokoch o splatnosti istiny 1.836,09 eur s prísl., a v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p..

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovanému v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).